

Besparselse; men naar man har undersøgt Sagen nærmere, har det vist sig, at der faktisk ikke blev nogen Besparselse; men tværtimod det Modsatte. Dette har flere Grunde og navnlig den, at i alle de Lønninger, som blive nedsatte, faaer man ikke nogen umiddelbar Nedsettelse, idet de Vedkommende faae det Beløb, hvormed deres Lønning overstiger den sidst vedtagne Lønning, som personligt Tillæg, medens de Lønninger, der blive satte op, strax komme til Anvendelse paa dem, der tidligere havde den ringere Lønning. Men den Slags Foranstaltninger have ogsaa en anden Betydning og da navnlig med Hensyn til Pensionsbyrden. Selv om den nye Ordning nemlig ikke er dybt indgribende, medfører den dog altid et vist Nore, en vis Nødvendighed for at omlægge og fordele Forretningerne paa anden Maade, hvilket da igjen let medfører den Nødvendighed at skifte Folk. Dernæst troer jeg, at den Grundsætning, som iøvrigt er fuldkommen rigtig, nemlig at Regjeringen maa sørge for, at de Embedsmænd affediges, som ikke mere udføre deres Embedsgjerning saaledes, som de burde, har udbredt sig temmelig meget hos os og er bleven temmelig gængs; den har fundet et velvilligt Dre, og der er blevet affediget en Deel Embedsmænd, med Hensyn til hvilke det dog nok kunde være meget tvivlsomt, hvorvidt vi ikke kunde have havt en Deel Nytte af dem endnu. Dette maa især bemærkes ligeoverfor den Bestemmelse, der findes i vor Pensionslov om Bartpenge, eller Ventepenge, hvortil Ordet nu er blevet forandret. Denne Bestemmelse siger, at naar et Embede inddrages, skal den vedkommende Embedsmand have $\frac{2}{3}$ Deel af sin Gage i Ventepenge i 5 Aar og skal i den Tid være forpligtet til at modtage ny Ansættelse i et Embede, naar Regjeringen fordrer det; og pensionerede Embedsmænd kunne jo meget godt ansættes igjen i Embeder, men de have ikke denne Forpligtelse til at modtage Embedet. Jeg kan nu ikke ganske tydeligt see af den omdeelte Oversigt, i hvilken Grad det er blevet benyttet at ansætte saadanne Mænd paany, dog med Undtagelse af en meget stor Klasse, nemlig efter den sidste Krig; thi det maa anerkjendes, at Regjeringen har været

meget virksom i sin Bestræbelse for at faae gjenindsat idetmindste i Civiletaten de Mænd, som bleve affedigede paa Grund af Krigen, og dette er Noget, som ikke blot finansielle Grunde, men ogsaa andre meget gode Grunde talte for, og som vist Alle her i Landet anerkjende. Men jeg maa gjøre opmærksom paa, at ved Siden af Civiletaten have vi Militairetaten, hvor det næsten er uhort, at en Embedsmand er bleven ansat igjen, om han end kun er affediget paa Ventepenge, og det er ogsaa i tidligere Tid kun i underordnede Tilfælde lykkedes Regjeringen overhovedet at faae pensionerede Embedsmænd ansatte paany. Jeg har selv været virksom derfor, dengang en Deel af Administrationen laa hos mig; jeg har stadig havt min Tanke og Opmærksomhed henveidt derpaa, og jeg kan derfor sige, at det er meget vanskeligt for Regjeringen at faae det gennemført, og at Totaludbyttet har været, at det var altsaa saa Embedsmænd, som bleve ansatte igjen efter at være affedigede i en Alder og i Besiddelse af en Landskraft, der maatte kunne tillade dem at modtage ny Ansættelse. Hvad der nu kan gøres i denne Retning, om man ikke kunde komme til at formulere de Bestemmelser noget skarpere, som tilstede at affedigede Embedsmænd med Pension efter Pensionsloven under Forhold, hvor de Vedkommende endnu ere kraftige og ingeniunde af den Alder eller behestede med en saadan Svagelighed, at de kunne siges at være ubrugelige, ansættes paany, er Noget, som jeg troer maa være Gjenstand for en senere Drøftelse. — Men saa er der et andet Punkt, som jeg vel ikke troer finder en saa almindelig Udbredelse, som de andre Punkter, jeg har talt om, men som dog forekomme mig at være af stor Betydning; det er det Punkt, som blev berørt af de to foregaaende ærede Talere og som angaaer Affedigelsen af Embedsmænd paa Grund af mindre godt Forhold. Jeg maa ligesom den sidste Taler udtale som min Overbevisning, at den Forandring, som Regjeringen har foretaget i det foreliggende Lovudkast med Hensyn til dette Punkt, i formel Henseende er heldig; jeg troer, at det staaer meget bedre nu end tidligere; men jeg har kun min store Tvivl, om det er rigtigt, saaledes som det er foreslaet, og om